

Kako v počitnicah

Neverjetno hitro smo se letos znašli v juniju sredi najbolj intenzivnega študija in izpitne mrzlice. Povsem normalno je, da je tudi delo v študentski organizaciji, posebno na Univerzitetnem odboru nekoliko zamrlo. Fantje prihajajo bolj poredko, hitro opravijo, kar imajo najnujnejšega in že jih ni več. Vsakomur se mudi, da bi pravočasno nabral dovolj znanja, da ne bi prišlo do padca zastavice v časovni stiski. Vendar to mrzlično izpitno razpoloženje še ne pomeni, da je študentska organizacija že zaključila za to sezono. To velja posebno za Univerzitetni odbor. Sedanja nekoliko manj intenzivna delavnost torej ne pomeni premora pred koncem in utrujenosti, pač pa le začasen predah, kajti dela je še veliko in, skoraj gotovo je, da bo potrebno pridno delati tudi v počitnicah, če bomo hoteli v redu opraviti zastavljene naloge. Res pa je, da bo ta vedno polna vrveža in mladih ljudi polna hiša na Poljanski čez počitnice nekoliko prazna, toda le za kratek čas.

Kot že rečeno, bo imel Univerzitetni odbor polne roke dela tudi v počitnicah. To se je še posebno pokazalo na zadnji seji predsedstva Univerzitetnega odbora. Naj samo na kratko omenimo nekaj najpomembnejših akcij, ki jih je izvedel Univer-

zitetni odbor v počitnicah. Najprej je tu mednarodno srečanje. O tem ne bi ponovno pisali, ker je bilo dovolj povedanega v prejšnji Tribuni. Nekoliko dlje bi se ustavili predvsem pri seminarju v Ankaranu in gradnji novega rekreacijskega študentskega centra prav tako v Ankaranu. Seminarji v Ankaranu so bili vsakoletna praksa Univerzitetnega odbora. Predlansko leto ga sicer ni bilo, lani pa je Univerzitetni odbor sklenil, da se seminar spet obnovi, ker je to nadvse potrebna oblika vzgoje novih kadrov za delo v študentski organizaciji. Lanskoletni seminar morda ni najbolj uspel. Ni moj namen, da bi sedaj iskal vse vzroke za to, vendar bi hotel opozoriti vsaj na dva. Lani so nekateri fakultetni odbori Zveze študentov pokazali precej malomarnosti pri izbiri kadrov za seminar. Nič novega ne bom povedal, če rečem, da je bilo v Ankaranu nekaj ljudi, ki niso povsem vedeli zakaj so prišli na seminar. Precej je bilo tudi takih, ki pozneje niso delali v organizaciji, ki jih ni bilo videti. Gotovo je, da tudi program seminarja ni bil najbolje pripravljen. Končno je to razumljivo, ker je bilo treba lansko leto začeti takorekoč znova. Čeprav lanski seminar ni najbolj uspel, je pokazal, da je nadvse potreben.

Potrebno seminarja še posebej narekuje vse bolj intenzivni študij, ki nič več ne dovoljuje, da bi kot v lepih starih časih na račun dela v organizaciji zgubljali leta. V Zvezi študentov se je tako odprlo izredno pereče kadrovske vprašanje. Pogosto se dogaja in to bo postalo vse bolj zakonitost, da študentje ne bodo pripravljene delati več kot eno leto, ker bo to preveč naporno. Če imamo vse to pred očmi, potem ni potrebno dolgo utemeljevati, da bo morala Zveza študentov veliko več skrbni posvečati ravno vzgoji novih kadrov. Le tako, če bomo imeli na razpolago dovolj dobrih in izkušenih kadrov, bomo lahko razgibali delo v organizaciji tudi preko odborov združenj, kar nam doslej ni ravno pogosto uspevalo. Zdi se, da je v tem precej tistega, kar imenujemo vloga subjektivne zavestne sile.

Letošnji seminar obeta, da bo bolj kvaliteten kot lanskoletni. S pripravami za seminar so začeli dovolj zgodaj, poleg tega pa je zagotovljenih tudi nekaj res kvaliteten predavateljev, tako da program seminarja ne bo mogoče oporekati. Organizatorji seminarja imajo tudi precej izkušenj iz lanskega leta, tako da se stare napake verjetno ne bodo ponavljale. Ob vsem tem se seveda postavlja vprašanje, ali bo seminar metodološko tako zastavljen, da bo interesanten, da bo dajal dovolj možnosti za diskusijo, da bo nudil udeležencem tudi nekaj konkretnih metodoloških napotkov za delo v organizaciji po fakultetah. Uspeh seminarja pa seveda ni odvisen samo od organizatorja, pač pa tudi od udeležencev. Če se bodo fakultetni odbori dovolj zavedali resnosti pri izbiri ljudi za seminar in če bodo seminaristi imeli pred očmi dejstvo, da seminar niso počitnice, pač pa resno delo in priprava za jesen, potem bo gotovo bolj uspešen kot je bil lansko leto. Druga velika in nad vse pomembna akcija Univerzitetnega odbora je gradnja novega rekreacijskega centra v Ankaranu. Vse kaže, da bomo dobili v Ankaranu v kratkem času lep nov tabor. Načrti predvidevajo za enkrat samo gradnjo kuhinje in menze, še vedno bodo stanovanja pod šotori, v bodoče pa bomo z gradnjo lahko nadaljevali, če bodo sredstva, seveda. Gradnja novega tabora v Ankaranu ni majhna stvar, toda ko bo tabor zgrajen bomo lahko ponosni nanj, ker si ga bomo zgradili sami, z družbenimi sredstvi seveda, toda veliko ceneje.

Tako vidite, bo v počitnicah. Se marsikaj drugega bodo delali fantje na Univerzitetnem odboru, vendar to ni toliko pomembno. Počitnice bodo torej zelo dinamичne in polne opravkov.

Stane Čehovin

K. P.

Ne recite preveč besed, ko boste odhajali. Recite eno samo: »Nasvidenje!«
Foto: Joco Znidaršič

KONFERENCA ZVEZE KOMUNISTOV NA FILOZOFSKI FAKULTETI

Komunisti niso to, kar o sebi mislijo, temveč to, kar dejansko so

Marksistična teorija ni dogma, temveč navodilo za delo. Njen uspeh se preverja v rezultatih prakse

— Marksistična teorija ni dogma, temveč navodilo za delo. Njen uspeh se preverja v rezultatih prakse.

To so besede iz referata sekretarja fakultetnega komiteja dr. Borisa Maerja, ki po svoji vsebini in aktualnosti zasluži brez dvoma oceno odlično.

Nekoliko drugačno oceno pa zaslužijo sledeča dejstva in praksa:

— konferenca je bila le za nekaj glasov sklepčna. V pavzi je konferenco zapustilo okoli 25 ljudi.

— nekatere diskusije so pokazale, da diskutantom niso znane ali bolje rečeno nočejo razumeti nekaterih najpomembnejših akcij, ki so bile

v letošnjem letu narejene na univerzi.

— nekaterim še vedno niso jasni kriteriji za članstvo ZK.

— nekateri še vedno nočejo ali ne morejo razumeti vloge komunistov v ZSJ.

— diskusije v teku leta so bile obsežne, sprejeti lepi sklepi, akcije pa so večkrat šepale (brigade!).

— prevečkrat se je razpravljalo o nekem imagiranem liku komunista, manj pa se je za konkreten lik komunista storilo.

— kadrovske delo ni bilo najboljšo, zato je prišlo do nesporazuma (isto-

časno kadrovanje človeka za fakultetni komite in ZSJ).

— nizek idejni nivo članstva, (nekateri ne poznajo niti programa ne statuta).

Te in vrsta drugih slabosti je našlo tudi precej kritično organizacijsko poročilo.

Upajmo, da bo 126 komunistov, ki so zdržali do konca konference, dovolj odločnih, da v prihodnjem letu bolje zastavijo kot je bilo to leto. Čeprav je tudi letošnje delo v primeru s stanjem preje, potrebno oceniti kot napredek. Zlasti je potrebno pohvaliti prof. osnovno organizacijo, ki je v veliki meri zaslužna za razvoj fakultete.

Z boljšim in doslednejšim delom upajmo, da bo komunistom uspelo premostiti prepad med kvaliteto letošnjega referata in idejnim nivojem in kvaliteto nekaterih članov, oz. da bo ta prepad v prihodnjem letu manjši.

Festival mladosti v Helsinkih

Kako bodo študentje sodelovali pri letošnjem svetovnem festivalu mladine in študentov? Kaj so študentje za ta festival pripravili? Upamo, da se bodo organizacijske izkušnje prejšnjih festivalov izkazale tudi letos v Helsinkiju od 27. julija do 5. avgusta.

Festivalski pripravljalni odbor, ki ga sestavljajo predstavniki 16 nacionalnih unij in mednarodnih zvez, je začel s konkretnimi pripravami že preteklega novembra v Helsinkiju. Odbor se je pri pripravah srečal z občutnimi težavami, tako s krajem festivala, saj finska študentska zveza pri pripravah ni hotela sodelovati, kakor tudi s samim programom, saj je hotela ustreči čimveč željam in pričakovanjem. Študentski program naj bi čimbolj nazorno prikazoval sedanje stanje v mednarodnem študentskem gibanju.

Program se bo koncentriral na tri glavne oblike aktivnosti: seminarji, specializirana srečanja in znanstvene konference ter mednarodni študentski klub. V svojem končnem komuniqueju je pripravljalna komisija izjavila, da program odgovarja stvarnemu karakterju festivala — odprtega vsem, ne glede na raso ali nacionalnost, brez tendenc, da bi kdorkoli imel premoč nad drugimi. Predvideni trije seminarji bodo politične, vzgojne in kulturne narave. Izhodišče prvega bo tema »O vlogi študentov v boju za nacionalno neodvisnost in za rešitev političnih, gospodarskih in socialnih problemov kolonij in nerazvitih držav«. Tu bodo izmenjali ideje, mnenja in izkušnje študentje vsega sveta o problemih, ki se danes pred nami razgrinjajo vedno bolj na široko.

»Principi demokratizacije šolstva in prilaganje potrebam našega časa« je naslov drugega seminarja, za katerega pripravljalni odbor smatra, da bo pomagal pri rešitvi mnogih problemov naperjenih proti svobodnemu izobraževanju v tistih delih sveta, kjer študentje še nimajo svobodnega dostopa do univerz ali kjer obstojajo šolski sistemi, ki so pomanjkljivi in ne računajo na potrebe našega spreminjajočega se sveta.

Eden najbolj uspešnih seminarjev na preteklih festivalih v Moskvi in na Dunaju, na katerem je sodelovalo 10.000 od vseh 34.000, je bil študentski seminar o kinematografiji. Predlog, da bi ta seminar ponovili še v Helsinkiju, so nekateri člani pripravljalnega odbora nasprotovali, češ da bo ta seminar zanimal samo študente iz držav z visoko razvito kinematografijo. Kasneje je bilo razloženo, da ne bodo prevladovali samo tehnični in specializirani aspekti filmske industrije, ampak bodo našli mnogo zanimivosti tudi obiskovalci kinematografov. Tako so se odločili, da bo ta seminar tudi na letošnjem festivalu.

Drugi del festivalskega študentskega programa bodo specializirana srečanja in znanstvene konference s področja gospodarskega planiranja v različnih socialnih sistemih, principi moderne arhitekture in njena aplikacija na Finsko.

Znanstvene konference bodo obsegale teme za katere se smatra, da zanimajo veliko večino študentov. Tako bodo razpravljali o poletih v vesolje, o bioloških pogledih človeškega življenja v enainvajsetem stoletju in tako dalje. Posebna srečanja so pripravljena tudi za študente književnosti, da bi razpravljali o njenih modernih smereh. Od udeležencev se bo zahtevalo posebno zanimanje za literaturo. Specializirana srečanja so pripravljena tudi za nekatere veje študija in o študentskem gledališču.

Mednarodni študentski klub si je zagotovil tradicijo že na festivalih na Dunaju in v Moskvi, zato bo nadaljeval svoje delo tudi letos. V okviru tega kluba bodo organizirani plesi, debatni večeri, pa tudi svobodna tribuna, v okviru katere bodo predstavniki različnih študentskih organizacij razlagali svoja hotenja, principe in aktivnosti. Ta klub bo ob pomoči finske študentske zveze prispeval tudi k seznanjanju s študentskim življenjem na Finskem. Tu bodo organizirane tudi konference Združenih narodov in njenih specializiranih organizacij.

Celoten program so poslali vsem udeležencem Festivala in pričakujejo, da ga bodo po njihovih pripombah še dopolnili in izboljšali. Tako bodo dane vse možnosti za visok uspeh študentskega programa na osmem festivalu.

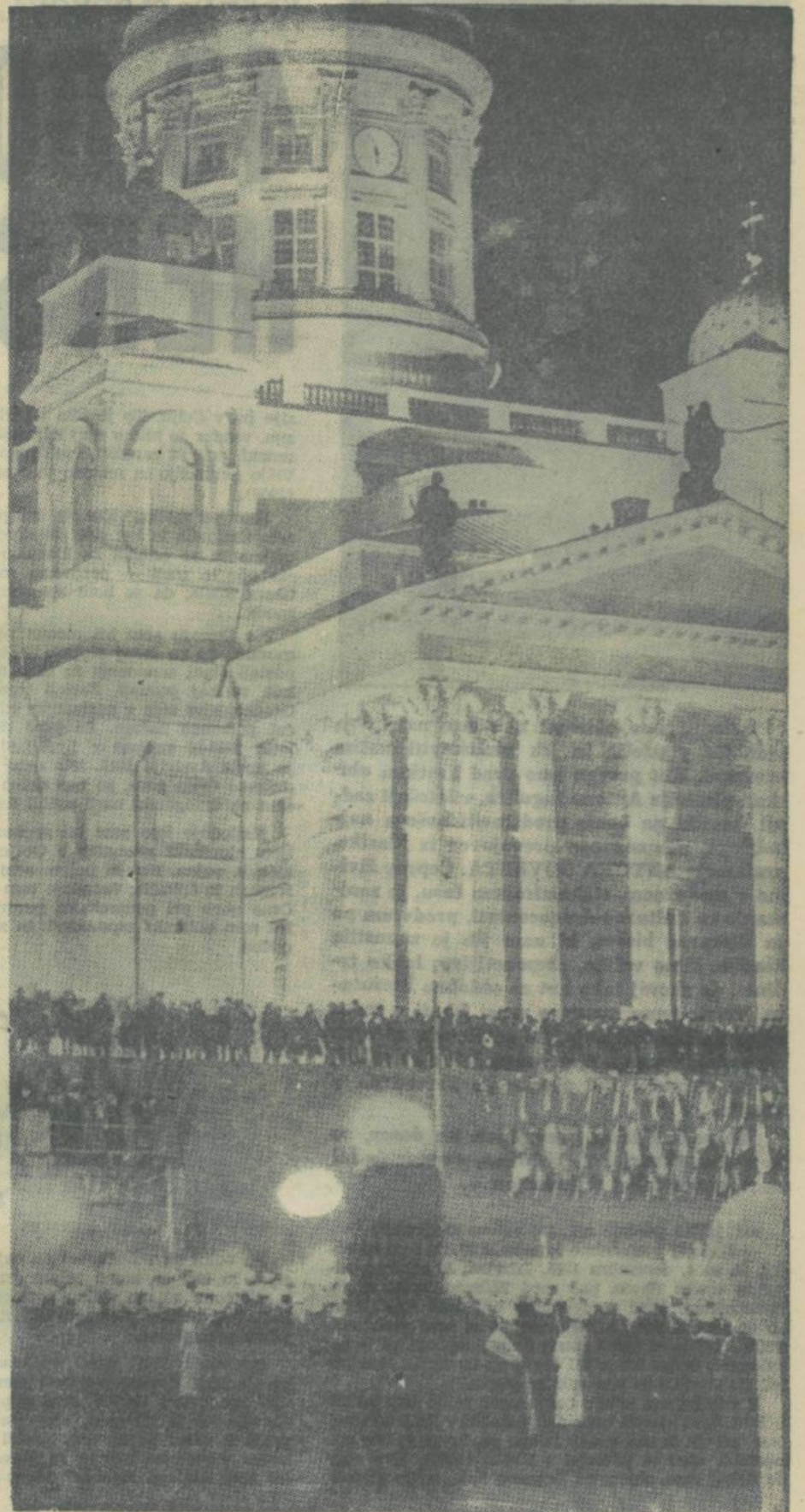
Študentje-terroristi

Večerne ure 19. septembra niso bile v Rimu nič nenavadnega. Ob prvem mraku so se kot vedno prižgale tisočere svetlobne reklame. Stotine restavracij, hotelov in barov so sprejele množico turistov. Za drag denar si dobil vsa plemenita vina, hitre avtomobile, lepe žene... mesto ob Tiberi na višku sezone.

Tedaj je nenadoma zrak pretresla eksplozija. Kmalu je sledila še druga detonacija, nato pa še tri. Ljudje so se prestrašeno in vprašujoče spogledovali. Kaj se je zgodilo? V različnih delih Rima so eksplodirale bombe, vendar niso zahtevale človeških žrtev. Skoraj v istem času je pokalo v Riminiju, Monzi, Veroni in drugih italijanskih mestih.

Sofer avtobusa na 99. progi se ni malo prestrašil, ko je v njegovem vozu zarezalo skozi zrak in so mu krpe usnja zletele preko ušes. Misil je, da je trčil v bencinsko cisterno in da so mu šteta sekunde. Vendar se ni nič zgodilo. Avtobus se je ustavil, dim se je razvlekel. Od strahu trdi potniki so panično izstopili, pa vendarle trdo prišli za ovratnik mladega moža, čigar aktovka je zaradi čedne bombice, malo prezgodaj sicer, zletela v zrak.

Pri vsej prizanesljivosti do bogatih nemških turistov je bilo to vendarle preveč. Mladí mož, malo okajen, je pri navzkrižnem zasliševanju izdal imena svoje kompanije. Hitra preiskava je omogočila

zajeti skupino zahodnonemških in avstrijskih študentov v Italiji, ki so z bombami v kovčkih in torbah predstavljali vsaj do takrat nenavadno in neznano vrsto turistov.

Reakcija italijanske policije in javnosti je bila zelo kislá. Čeprav naboji niso bili takšne jakosti, kakršne uporablja OAS in niso zahtevali človeških žrtev, so bili atentati v Bolzanu in drugih krajih severne Italije zadostno opozorilo. Tu so nemški in avstrijski neofašisti minirali daljnovode, prekinili telefonske zveze, prihajalo je do oboroženih spopadov, v katerih so bila odkrita mnoga skrivna skladišča orožja. Pred italijanskim sodiščem so se znašli sami mladi ljudje, v glavnem študentje. Tu je bil 22-letni Hellmut Wintersberger z Dunaja, s pajdaši M. Rainer in Richar Schacha. Mladostni Schacha očitvidno ni bil zadovoljen z idealom donavske monarhije. Hotel je vključiti še Apeninski polotok. Ob strani so stali še državljani Zvezne republike Johannes Klein in August Schlegel iz Nürnberga. Potem Hellmut Golovitsch iz Linza, ki je med obravnavo povedal, da je bil včlanjen v avstrijsko neonacistično mladinsko organizacijo Bund der Heimatjugend, ki je v tesni povezavi z zahodnonemškimi revanističnimi organizacijami.

Zahodni Nemci so pri zaslišanju izpovedali, da so imeli namen v italijanskih mestih vzbuditi paniko in tako pritiskati na

oblasti, da bi priznale »neodvisnost in svobodo« pokrajinam severne Italije, ker so le-te v zahtevah zahodnonemških in avstrijskih revanšistov Južnotirolsko področje. Vodilne niti za akcije izvirajo iz tako imenovanega »Kulturwerk Südtirol«, »Berginsel-Bunde« in drugih znanih središč. Študentje so izjavili, da dobivajo instrukcije iz Nürnberga, Innsbrucka in Dunaja. Prav tako denar, na roko po osemdesettisoč lir.

Primitivizem teroristov se je izkazal, ko je Wintersberger skušal zamolčati članstvo v športnem klubu Olympia. Pri Olympii se ne ukvarjajo s športom, ampak je to neonacistična organizacija, ki so jo pred kratkim oblasti prepovedale in voditelje aretirale.

Avstrijska vlada je nedavno morala nastopiti proti tem nemškonalnim nacističnim organizacijam, ki so zakriville dogodka v Italiji, strele v avstrijskem parlamentu, onečaščenje židovskih pokopališč v Innsbrucku in drugod ter druge izpade. S tem v zvezi je pomemben podatek, da je v zadnjih volitvah 20 odstotkov avstrijskih študentov oddalo svoje glasove za neonacistično FPO, kar prica o hitrem razširjanju bacila, ki ga tvorijo reakcionarni katoliški klerikalizem, militaristično velikonemštvo in protikomunistična gonja.

KORISTNE POBUDE

Pred nekaj dnevi je bilo v Beogradu posvetovanje v Zvezi študentskih športnih organizacij Jugoslavije. S sklepi tega posvetovanja so študentski predstavniki dan kasneje seznanili tudi razširjeni Izvršni odbor Zveze organizacij za telesno kulturo Jugoslavije. Napovedan sestanek v Centralnem odboru Zveze študentov Jugoslavije o istih problemih je, žal, odpadel.

REZULTATI DOSEDANJEGA DELA

Če skušamo oceniti dosedanje delo študentskih športnih organizacij v posameznih univerzitetnih središčih, prizadevanje študentske organizacije za športno življenje med študenti in delo univerzitetnih komisij, potem lahko brez težav ugotovimo, da imamo v vseh središčih tako različne probleme in stanja, da jih je težko spraviti na skupni imenovalec.

Ta raznolikost ima gotovo samo slabe strani za študentski športni pokret, nikakor ne dobrih, ker onemogoča kakršnokoli enotno akcijo in delo in še posebej načrtovanje. Vsakdo pač vztraja na tistih svojih ustaljenih temeljih dela, ki so doslej pokazali vsaj kolikor toliko dobre rezultate. Morda je tudi to vzrok.

PREDLOGI

■ Zveza študentov mora v celoti podpreti športno dejavnost kot del svoje družbene politične aktivnosti (podpreti: akcijsko, organizacijsko, materialno).

■ Zveza študentov mora podpreti prizadevanja za uvedbo redne telesne kulture v programu univerzitetnega študija in gradnjo priložnih športnih objektov zaprte vrste ob fakultetah.

■ Jugoslovanska organizacija za telesno kulturo naj izenači študentske športne organizacije z drugimi in naj prizna njihovo delo in prizadevanja v okviru splošnih in temeljnih ciljev telesne kulture v Jugoslaviji (to je bilo že sprejeto!).

NEPOSREDNE NALOGE

Te so stvar študentskih športnih organizacij, njihovega notranjega dela. Poleg prizadevanja za izvajanje predlogov, ki smo jih našli prej, ostajajo našim organizacijam še številna vprašanja, ki jih morajo rešiti. Za nekatera med njimi smo našli v Beogradu skupne rešitve: utrditi vodstva organizacij predvsem osnovnih na fakultetah, ki naj se razvijajo v močne (številčno in organizacijsko) klube; temeljna tekmovanja naj bodo na fakultetah in univerzi (močno razvejana in razširjena); študentje naj imajo v prihodnje vsako leto le dve tekmovanji, zimske in letne študentske športne igre. Nedvomno bi z izpolnjevanjem tega programa dosegli večjo enotnost v športnih organizacijah, dosegli močno organizacijsko osnovo in navsezadnje spodbujali študente, da bi na tekmovanjih dosegali tudi odlične športne dosežke.

Organizacije imajo samo ENO nalogo, da vse te sklepe in priporočila IZVEDEJO

STUDENTJE, OBIŠCITE ANKARAN, NASO STUDENTOVSKO LETOVIŠČE!

NOVO V MEDNARODNEM UNIVERZITETNEM ŠPORTU

II. EVROPSKI ŠTUDENTSKI ŠAMPIONAT V JUDU

To mednarodno tekmovanje bo organizirala Univerzitetna športna zveza Belgije v Huzingenu od 26. avgusta do 1. septembra tega leta.

Doslej so prijavljene naslednje države: Zvezna republika Nemčija, Francija, Jugoslavija, Nemška demokratična republika in Belgija. Ker je rok za prijave že potekel 31. maja, ni verjetno, da bi se število udeležencev občutno povečalo.

MEDNARODNI SEMINAR O UNIVERZITETNEM ŠPORTU

Letošnji seminar FISU (Mednarodne zveze za univerzitetni šport) bo v Obertraunu (Tirolska, Avstrija) od 25. do 29. septembra.

Na njem bodo obravnavali predvsem vzgojne naloge visokošolskega športa. Poleg nekaterih drugih, so na programu še naslednji referati: Vpliv športa na biološki razvoj študentov; Vloga športa kot faktorja v splošnem razvoju študenta; Organiziranje in oblike športa na visokih šolah.

IX. SVETOVNO MOŠTVENO ŠTUDENTSKO PRVENSTVO V ŠAHU

Češkoslovaška šahovska zveza bo s sodelovanjem Mednarodne študentske zveze (MSS) in pod pokroviteljstvom FIDE priredila od 7. do 22. julija letos deveto svetovno študentsko moštveno šahovsko prvenstvo, ki bo v Marijskih Laznih.

Nastop jugoslovanske ekipe doslej — vsaj kot nam je znano — še ni dokončno potrjen. Nasploh se naša zastopstva dokaj neredno (predvsem zaradi materialnih težav in prezaposlenosti nekaterih šahistov) udeležuje teh tekmovanj.

Na dosedanjih svetovnih študentskih prvenstvih smo dosegli naslednje uvrstitve: Lyon (1955) — 2. mesto za ekipo Sovjetske zveze; Uppsala (1956) — 3. mesto za ekipama SZ in Madžarske; Zlate peščine — Bolgarija (1958) — 3.—5. mesto skupaj s CSSR in Madžarsko, a za Sovjetsko zvezo in Bolgarijo; Leningrad (1960) — 3. mesto za ZDA in SZ.

Na turnirjih v Oslu (1954), v Reykjaviku (1957), v Budimpešti (1959) in v Helsinkiju (1961) naši študentje — šahisti niso nastopili.

ROKOMETNI TURNIR NA ŠVEDSKEM

Od 1. januarja do 6. januarja 1963 bo švedska študentska športna zveza priredila rokometni turnir. Nanj nameravajo povabiti vse dežele članice FISU (Mednarodne zveze za univerzitetni šport) in članice IHF (Mednarodne rokometne zveze). V primeru, da bo prijavljenih več kot 8 ekip, bodo organizirali izločilne tekme, tako, da bo na zaključnem turnirju na švedskem igralo največ osem ekip.

UNIVERZIADA 1963 V PORTO ALEGRE

Izvršni odbor Mednarodne zveze za univerzitetni šport (FISU) je na zadnjem se-

stanku pregledal poročilo o pripravah za prihodnje študentske letne športne igre, ki bodo od 30. avgusta do 8. septembra 1963 v brazilskem mestu Porto Alegre.

Poleg športnih panog, ki so bile že doslej na programu teh iger (atletika, plavanje, skoki v vodo, vaterpolo, košarka, odbojka, tenis, sabljanje) so tokrat dodali še telovadbo.

Ker bodo visoki prevozni stroški ovirali marsikatero študentsko ekipo iz Evrope, je sekretariat že sklenil dogovor z brazilsko letalsko družbo PANAIR DO BRASIL. Ta družba je namreč ponudila najbolj ugodne pogoje za prevoz tekmovavcev iz Evrope.

Po cenah letalskega potovanja pa lahko že danes trdno sklepamo, da bo drugo leto v Braziliji le malo udeležencev iz Jugoslavije, saj stane vožnja za enega tekmovavca na progi Rim-Porto Alegre in nazaj

»samo« — 600 dolarjev. Če k temu dodamo še stroške potovanja do Rima (čeprav jih lahko plačamo v dinarjih) uvidimo, da bo naše zastopstvo na prihodnji Univerziadi res minimalno.

V najboljšem primeru bodo na to pomembno mednarodno študentsko športno prireditev odpotovali le oni, ki bodo lahko jamčili res za odlične uspehe.

UNIVERZITETNE IGRE LATINSKE AMERIKE 1962

Kubanska študentska organizacija »Federacion Estudiantil Universitaria« bo od 7. do 14. oktobra tega leta organizirala športni turnir za Latinsko Ameriko pod naslovom: Latinsko-ameriške univerzitetne igre 1962.

Študentske ekipe bodo nastopile v atletiki, plavanju, nogometu, košarki in v baseballu.

Povprečna ocena - prav dobro

Uspeh, ki so ga dosegli študentje ljubljanske univerze pri streljanju z vojaško puško, nam pove, da smo v tem letu dobili več dobrih strelcev kot že leta nazaj. Posebno dober uspeh so dosegle tiste fakultete, kjer študentje redno posejajo pouk predvojaške vzgoje in kjer so se študentje trudili za čim boljši uspeh. (Tako so n. pr. študentje rudarstva dosegli odlično oceno pri streljanju z vojaško puško na redni števil. 2.)

Prav tako so tudi skupine na kemiji, strojništvu, gradbeništvu in na ekonomiji dosegle prav dobre rezultate, kar nam kaže, da nimamo samo dobrih športnih strelcev, temveč tudi strelce, ki bodo znali braniti domovino, če bo treba.

Vsekakor so tako veliki uspehi doseženi zato, ker so bile priprave pravočasne, trajale so nekaj ur, pa tudi študentje so stvar vzeli resno. (Nekateri so ostajali tudi dlje od določenih ur, da bi popolnoma ovladali tehniko merjenja, sproženja in zavzemanja položajev za streljane.) K pripravam so nekateri študentje sami prinašali svoje zračne puške in strelivo, da bi se čim več naučili in da bi dosegli čim boljši rezultat. Bilo je nekaj študentov, ki so z zračno puško dosegli 93 od sto možnih krogov. Na pripravah je poleg raznih položajev v zvezi s ciljanjem in sproženjem vsak študent lahko izstrelil po 20 diabolov z zračno puško, kar je osnova za pripravo in se tak način uporablja tudi v JLA in se je pokazal do sedaj za najpraktičnejšega.

Letos je streljalo blizu dva tisoč študentov vseh fakultet. To nam pove, da so študentje razumeli važnost predmeta predvojaške vzgoje, rezultati pa nam potrjujejo uspeh, ki so ga študentje s tako zavzetostjo dosegli. Skupen rezultat vseh fakultet in uspeh, ki je bil dosežen, nam da 80%, kar pomeni, da je bila dosežena povprečna ocena prav dobro. Od 20% slabih študentov je največ takih, ki slabo vidijo in takih, ki so streljali prvič.

Poleg teh uspehov, ki jih študentje dosegajo iz leta v leto, ne smemo pozabiti dejstva, da je vsakega mladca laže naučiti ravnanja z orožjem, streljati ali upravljati kakršnokoli tehnično sredstvo, kakor ga prepričati o možnosti obrambe v sodobnih pogojih, ga vzgojiti tako, da išče in najde rešitev tudi iz najtežjih situacij. Vse to nam govori, kako potrebno je prenašati izkustva naše Narodno osvobodilne borbe na vse mlade, pa naj študirajo karkoli.

Major Mutić Mladen

Studentje Visoke šole za telesno kulturo se pripravljajo na strelišču na Rakovniku pod vodstvom majorja Mutića.

utrudljiva, romanje ni več v modi. Komunalnih, pa tudi interkomunalnih prevoznih sredstev pa navadno ni. Spančkajo.

Mnogi poborniki festivalov pravijo, da je v takih krajih laže zvržati denarce. S kopicco žlahtnih besed, začinjnih z visokim kulturnim poslanstvom, (nič ne de, če dofični vsega docela ne kapirajo in potem nastopajo v neskladju s tem poslanstvom) prepričajo merodajne kroge, narisejo plakate in festival je pred vrati.

Ko že govorimo o festivalnih krajih. Tudi v Ljubljani imamo en tak tempelj. Z modrim piše na kamnu, da je dvorana Festivalna. torej za slavnostne prireditve, oz. svečanosti.

Kdo ve koliko letih so že videle žene brez sramu na onih stopnicah, takih svečanosti namreč. Vsako malo »boljše« brucovanje najde tam streho nad glavo, včasih pa tudi srednješolci zaidejo na visoki, kulturni nivo. Žal, ta nivo, vsled izkv. suše ob nedeljah malce ponehuje. Skoda!

No, ko smo se dodobra odločili za kraj, je treba dobiti v tem kraju tudi publiko. Kot že zgoraj omenjeno, to niti ni tako kočljivo. Le malo dobre volje s strani onih, ki pridejo na prireditev pod šifro »Izven in za Ljubljano«. No, pa v dvorani najdejo prostor tudi domorodci. Vsekakor moram po vnaprej preizkušenih receptih priporočiti dvorane malih izmer.

(Florijanove) marnje o festivalu

s tresočim glasom, baš takim kot smo ga videli v inozemskem filmu. In kako je nalezljiva taka trepeljika. Vsak, ki ga prime, dela vse tako kot on, le da ne poje tako lepo. No, pa takrat se tako že nihče za to več ne zanima. Cirkus je že tle.

Potem imamo tudi take, ki si pomagajo predvsem z raznimi trobili in tolkali. Tradicije urle požarne brambe in njene neizogibne »splehmuzike« so še trdno vkoreninjene v vsakem našem srcu. Zato na festival nikakor ne pripusti onih, ki bi igrali na gosli. Lahko propadete že pri najmanjši dvorani, oni za deset gledavcev. Prazna vam bo zazijala kot prazna dvorana na GR. Le tenko poslušajte!

Ne kličite takoj zdravnika, če bo izvajavec prebledel ali pa zarzel preko mere v obraz. On s tem le kaže, da igra z dušo, z vso svojo dušo. Nekateri to enačijo s splošno telesno izdržljivostjo, zato so vsi ti precej glasni. Žal ste vi, navadni publicisti (ljudje iz publike), vse premalo poučeni o bistvu te muzike in zato lahko vzamete kot suho zlato vse, zrno in plevel. Nič ni hudega, če boste s svojim prezgodnjim ploskanjem skoraj prekinili umetniški spored. Drugi dan bodo časniki pisali: ta in ta je doživel aplavz na odprti sceni.

Tretji — to so pa oni, ki kažejo izurjenost svojega telesa in udov. Vse to seveda ob spremljavi muzike. Operne, baletne, pa tudi narodne. Z eno besedo — folklor. (Pa ne taka, besedna.)

Če hočete s folkloro doseči uspeh, morate nujno poseči v nasprotni konec naše domovine. Malo vaje iz zemljepisa vam takoj pomaga, da določite najbolj oddaljeni kraj. No, in od tam angažirate skupino.

Naša publika je korektna in pravi: »To, kar je domače, to je a prior slabo, (perje — po novem pravogovoru!) ti-le, ki so pa prišli od daleč, ti pa znajo!«

Morda je v tem skrivnost, da precej naših festivalov uspe. V nepoznavanju stvari, ki se naši publiki kaže, seveda v nepoznavanju s strani publike.

Ime, reflektorji pozornice, obleka — vse to naredi človeka — in tudi festival. Toda, pri slavnostnih prireditvah ne gre brez...

Napovedovavca, takega ali pa vremenškega. (Če so prireditve na prostem, kjer je za padavine kompetenten tisti, ki ga — pravijo, da — ni. On pa zanalašč se znese prav nad ubogimi prireditelji in naredi nekaj takega, da bi še jaz verjel, da je (če seveda ne bi vedel, da ga ni.)

Prijetno kramljanje z gledavci v dvorani, doma pri sprejemnikih, pa tudi z nastopajočimi, to je njegovo opravilo. Z

vzpodbudno besedo nagovori napovedovavec pogumnega interpreta in na hitro opravi z onim, ki se mu hlače ali hlačke tresejo. Posel je posel, saj se je samo malo zmotil in preskočil pripravljeno besedilo. Potem se seveda opravič, kajti: Erarrum humanum est.

In res je tako.

Tudi Florian se včasih zmoti, da ob nepravem času sede za pisalno one. No, pa se bo še (in že) popravil, saj bo imel v naslednji mandatni dobi dovolj prilike.

Ko je Joachim prebral »spisanje od Florjana« se je odločil odpotovati do naslednje mandatne dobe na južna morja. — Po pregovoru »Ta pameten odneha.« Florian pa je brž dejal: »Ne boš, jaz odpotujem.« In da ne bi bilo očitno po papigi, se je odločil, da odpotuje na severna morja.

Foto: Pij, komentar Jezni Joachim

e rekel Joachim: »Ta pametni odneha! in je obesil pisanje na klin. Ze mogoče, da je tako, obstoje pa tudi izjeme. Saj prav izjeme potrjujejo pravila. In čedajle bolj se mi zdi, da je Joachim eden od potrjevalcev — kot izjema seveda — tega pravila.

Danes pa o festivalih. Je bilo in še bo v naši deželi toliko razno-rasnih festivalov, da so ljudje tega že vajeni in bom tako le z malo truda obelodanil in na svitlo v javnost spravil še nekaj o teh — festivalih namreč.

Najprej ročno pogledjmo v staro knjigo učnosti: Slovenski pravopis. Na strani 185, drugo geslo: festival — slavnostna prireditev, svečanost.

Jasno je, da je ta SP 1951 res že zastarel. Morda se danes reče festival, morda tudi ne: a to kar stoji tam zapisano, to dandanašnji festival več ni! Kaj morem, kolo zgodovine in dinamika današnje, atomske dobe in druga kolesa so ga kot takšnega povozila.

Seveda, zmotil bi se vsakdo, kdor bi menil, da smo s festivali pri nas za letos že opravili. Ker bo prav gotovo še kje kakšen denar preveč, pa tudi nekaj ljudi in drugega materiala, bodo činitelji vse to porabili in naredili — ste že uganili, kaj? — i, seveda — festival.

Zategadelj kopicco nasvetov le-tem: Predvsem gre za izbiro kraja. Ne gre, da bi bili vsi festivali v stolnem mestu. Tako bi bili Ljubljancani krivi, da se ne

zanimajo dosti za take, slavnostne prireditve. Naj še kdo drug deli z njimi sladkosti in grenkobe domačega kulturnega dogajanja.

(Priatelj Fonzelj mi že tako zameri, — ni namreč rodom Ljubljancan — ker so pinski festival, o pardon, sejem, na primer, pa tudi druge kulturne prireditve v Ljubljani!)

Torej na deželo, oziroma v provinco s festivalom, kot pravimo mi, kleni Ljubljancani. Tam, na deželi, pa mora biti seveda urizem.

In to mora biti turizem tako razvit, da aisti ne preneha ob enajsti (23) uri zvečer. Kajti pomisliti moramo na festivalce: gravce in gledavce; ti namreč ne gredo pred jutrom domov. Pa ne da ne bi hoteli, ampak ne morejo. Veste, peš hoja je

Na primer, ta merila so za naš kulturni krog več kot dovolj. (Kot veste, vsak malo boljši festival traja več dni. Zatorej tudi več različnih dvoran.) Za prvi dan izberimo dvorano za denimo 10 gledavcev, za drugi dan 20, potem pa lahko festivalno dogajanje odkrijemo res širokim ljudskim množicam. Naj vas nikakor ne molji občutek, da se poleg vse dogaja le za televizijo, ki ima potem več možnosti, da nam prenese celotni program. Se kaj svojega dodajo zraven. N. pr. lepe slikice: kratka pavanja, kvadratke, ki bežijo čez ekran, malce preveliko šahovnico (žal brez figur) in podobno.

Vsega tega gledavci, ki sede v dvorani ne vidijo, pa glej ga spaka, nič se ne raz-

burjajo vsled tega. Imajo pa ti gledavci še druge prednosti pred onimi v domačih foteljih in šlapah. Dobro je, če takšno festivalno one pokrije kakšna priznana tovarna s svojimi izdelki. (Čudno se mi zdi to-le. Vse naše tovarne so priznane, priznani so tudi domala vsi njihovi izdelki, pa vendar je rubrika »Pisma bravecva vsak dan polna. Pa žal ne — priznanj.)

No, pa se gredo poleg ti priznani gledavci srečolovov ali mačka v žaklju. Včasih je že sama vstopnica ena srečka. To se zgodi vselej, kadar nihče natanko ne ve, kaj se bo pred radovednimi očmi in ušji gledavcev in poslušavcev dogajalo.

No, pa dovolj o publikki, to je o nas samih. Saj sami veste, kakšni ste! Če ne veste, povabite prijatelja in prijateljico na kavo, vzemite nedeljski Dnevnik in izpolnite quiz: »Kakšni ste in kakšne vas vidi jo prijatelji?«

Opomba: O rezultatih tega quiza je brezpredmetno obveščati Tribuno ali sicer skušati izvajati nasilje nad pisce tega predloga, ker kot veste, Tribuna zdaj dalj časa ne bo izhajala.

Poleg vsega drugega, neodločljivega, tvorijo eno od sestavin dobrega festivala tudi nastopajoči. Teh pa ločimo več vrst. Pri nas so v glavnem taki, ki nekaj kažejo. Od pokaži kaj znaš pa vse do najvišjih dosežkov onih, ki kaj imajo, pa kar nenkrat ne bi radi nič več imeli. (Ti slednji ne nastopajo sicer ofiциelno, kot bi rekel, a vseeno dobro v oko pačajo.)

Začnimo pri tistih, ki kažejo svoje grlo. Mnogi odpirajo organ za proizvodnjo glasu tako, da mu vidimo tja v golt. No, pa s temi še kar gre. Ti imajo vsaj glas in zupajo kot črednik na paši. Oni so bolj pomilovanja vredni, ki se dolestno zvijajo, vse, telo, mikrofon, oči. Žal ne morejo zvijati poslušavstva, kaj šele stroge žirije.

Tem slednjim lahko le z drobnim poznavanjem tehnike, še bolj pa s popolnim nepoznavanjem elektronike, takoj in učinkovito pomagate. Le malo je treba, da žica ni več izolirana, poleg pa dobite pevca

Šte besed bi lahko zapisali k tej sliki in ne bi še vsega povedali. Kolikokrat pa bi nas lahko fotograf zasačil v tem položaju? Saj ni rečeno, da je kolega zaspal v globokem snu; mogoče samo razmišlja. Morda misli na odstavke, knjige in beležnice pred seboj; morda na svoje dekline, na počitnice, na prekročano noč, na svoje domače, na premajhno štipendijo, na kolege, ki so šli v inozemstvo, na izpite in kolokvije, na čas, ki je tako skopo odmerjen do izpita?

Ce ga tarejo skrbi in je sklonil glavo mu je najbrž neprijetno pri srcu; ce pa spi samo zaradi »splošne utrujenosti«, naj v miru počiva. Naj mu bo lahka...

Numerus clausus ?

Pod tem naslovom je 30. maja 1962. objavil v Tribuni S. C. (?) svoj klic na boj proti nekaterim fakultetam, ki pripravljajo omejen vpis v prvem letniku novega šolskega leta. Najhujša taka nasprotnika demokracije naj bi bila elektrotehnika in medicina.

Tovariš S. C. že s svojimi »baje« in »menda« kaže, da slabo pozna razmere na medicinski fakulteti in da se niti ni potrudil, da bi jih bolje spoznal. Kljub vsemu pa je odločno za odprta vrata fakultete vsem novincem.

Tudi mi smo za odprto pot na fakulteto, toda ne v današnjih pogojih. Pisec omenjenega članka je proti omejenemu vpisu, »ker ni nobenega razloga, ki bi ga utemeljeval«. Mi res lahko sprejmemo na fakulteto še enkrat toliko novincev, kot smo jih letos, ker nam vpisnih pol ne bo zmanjkalo. Toda, kaj pa po vpisu? Naj se ponovi letošnja farsa našega reformiranega študija medicine? Tega ne želi niti naše učno osebje niti študentska organizacija, še najmanj pa naši bruci sami. Je S. C. že slišal, da so na vajah magnetofoni nadomestovali asistente? Ze dolgo ima dan 24 ur, stol en sam sedež, človek eno telo in tudi Kristus verjetno ne more več nasititi lačne množice z enim hlebom kruha in vrčem vina, ker je danes že potrebno toliko kovsov kruha, kolikor je lačnih ust.

Konec tega bojevitiga sestavka predlaga študentski organizaciji »naj dobro pretehta te stvari, ker se tako navdušuje za numerus clausus«. Čemu je tu potrebna beseda »navdušuje«? Mar misli S. C., da medicinci nismo študentje in člani ZSJ, da ne priznavamo anahronizma omejenega vpisa in da smo za numerus clausus iz nekkih naših napačnih političnih ali cehovskih nagnjenj?

Z novim statutom smo dobili nov program in nove metode študija medicine, ki so za naše razmere prav revolucionarne.

Vse ostale medicinske fakultete previdno čakajo in pazljivo opazujejo naše uspehe in neuspehe. Novi program predvideva več praktičnega dela in bolj neposredne stike med študenti in učitelji. 449 slušateljev v prvem letniku pa ima za posledico stanje, ki je točno nasprotje pridobitvam, ki jih zagotavlja statut fakultete. Naj se to še ponavlja in opraviči naziv »deformaa«? Dosedaj je medicinska fakulteta sprejemala do 150 novincev in že to je bilo maksimalno dopustno število, ne optimalno. Fakultete pa ne moremo raztegniti tako kot so Ribničani svojo cerkev!

Nikomur se ni treba bati, da teh stvari pri nas nismo dobro pretehtali. Za omejen vpis se zavzema fakultetni odbor ZSJ, fakultetni komite ZKJ pa je že davno opozarjal na nevarnost popolne deformacije reformiranega študija. Enako stališče zagovarja tudi naša fakultetna uprava. Vedno znova pa moramo dopovedovati, da smo za neomejeni vpis tudi mi, toda ne v današnjih pogojih.

Za konec tudi jaz predlagam S. C., da dobro pretehta in predvsem spozna stvari, o katerih piše v študentskem listu, ker s takim pisanjem prav gotovo ne koristi nikomur.

Jure Zalar, študent medicine

PRIPIS UREDNIŠTVA:

Kot vidite, so celotno vprašanje v zvezi z NUMERUS CLAUSUS na medicini res dobro pretehtali. To dokazuje že njihov odgovor. O konstruktivnosti, tonu in načinu ne bi govorili. Škoda, da so tu počitnice, sicer bi povabili še druge, naj povedo svoje mnenje. Sicer pa tovariš Zalar Jure, študent medicine in pisec tega odgovora lahko uživa, ker misli, da dovolj dobro pozna problematiko in da je s svojim odgovorom koristen. To je pa tudi nekaj?! UREDNIK

Kaj smo ...

Marsikdo je letos z zanimanjem prebiral Tribuno, saj smo poskušali bravcem povedati vse, kar smo vedeli ali opazili. Naša rubrika PP/17, ki — mi-mogrede povedano pomeni naš poštni predal, v katerem smo pobirali pisma bravcev — pa je bil še posebno zanimiva ne samo zato, ker je bila »ostra in pistolarska«, pač pa tudi, ker smo v njej pisali o dogodkih med nami, o nepravilnostih in napakah, o kritiki in kritikih in tako dovoljevali, da si je v tej rubriki ustvarila tribuna mnenj, kjer vsakdo lahko pove to, kar misli. Ker pa dosedaj ni bilo v navadi, da bi bravci množično sodelovali v tej rubriki in listu

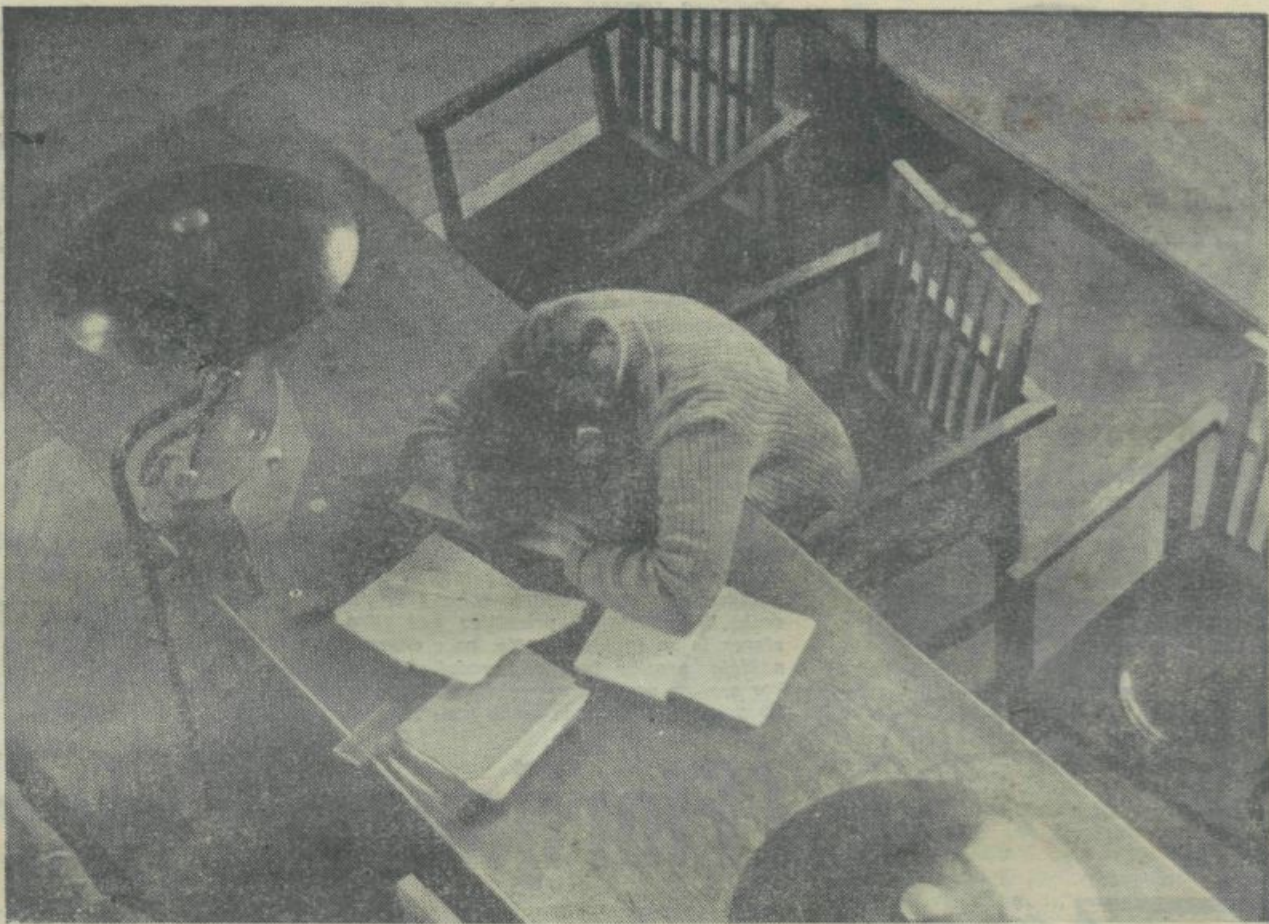
sploh, smo mnenja, da je tak način dela, ko skušamo zainteresirati bravce, koristen in pomeni korak k zblizovanju med Tribuno in študenti.

Kaj vse smo pisali? Začelo se je s kritiko o razstavi, govorili smo o Tribuni, o retoriki in pomankanju govornih sposobnosti študentov, ki nastopajo v javnosti, o odnosu med ljudmi in ob koncu zapisali o Filmservisu. Koliko je bilo besed in kaj smo izluščili iz tega zrna, boste vprašali?

Ko se danes poslavljamo od bravcev čez počitnice do jeseni, ugotavljamo, da je rubrika PP/17 dosegla svoj namen, saj je — po razgovorih z bravci, ena najbolj branih rubrik v našem listu. Zaradi nje smo imeli tudi največ telefonskih razgovorov...

Ker nam ni vseeno, kakšno je javno mnenje, pričakujemo od vseh študentov v prihodnjem šolskem letu, kar najtesnejš sodelovanje. Naša rubrika mora postati koticček, naša pisma bravcev. Taka je tudi naša želja ob slovesu.

Urednik

Kolegi pa taki...

Zadnjič mi je dober znanec potožil:

»S prijateljem sva se domenila, da bova skupaj študirala. On stanuje v Naselju. Zato sem zavrtel telefonsko številko in poklical blok, v katerem stanuje. Kolega, ki je na oni strani žice dvignil slušalko, me je naveličano (in užaljeno?) vprašal, kaj želim. Prosil sem ga, če je tako priazen in pokliče prijatelja, ker bi rad govoril z njim. Slišal sem, kako je odložil slušalko in so se zaloputnila vrata vratarnice. Čakal sem lep čas in zraven po telefonu poslušal radio, ki je dežurnemu preganjal spanec in dolgčas. Končno se je le oglašil. Povedal mi je, da ni nikogar v sobi. Da je soba, v kateri spi prijatelj, zaklenjena. Pogledal sem na uro: bilo je točno 15.30. Pozneje sem spet klical. Spet sem moral brez pogovora odložiti slušalko. Naslednji dan sva se s prijateljem srečala.« Med njima se je razvil približno tak-le razgovor:

»Kje si bil včeraj, ko sva se domenila, da ti bom ob 15.30 telefoniral, da mi boš povedal, če imaš čas za študij?«

»Ves čas sem bil v sobi. Ob 15.30 sem zaman pogledoval na uro. Čakal sem te!«

»Nemogoče, saj te je dežurni študent v bloku iskal in mi povedal, da ni nikogar v sobi in da je soba zaklenjena...«

»Ja, če mi ne verjameš...«

Podoben primer se je zgodil nekemu našemu funkcionarju. Klicali so tovariša, da pride na važen sestanek, pa ga prav tako »... ni bilo v sobi...«, čeprav je pozneje zatrjeval, da se vse jutro ni ganil iz sobe.

Saj ne gre tu za vprašanje, kako v Naselju opravljajo dežurno službo in kako jih kontrolirajo, niti ne za štirideset dinarjev, ki jih je porabil neznanec in za dvajset dinarjev, ki jih je plačala družba, ko so iz predsedstva Univerzitetnega odbora klicali funkcionarja, gre za vprašanje odgovornosti in poštenosti ter končno tudi vesti. Imperativ poštenosti, ki ni združljiv s študentom...

Mogoče bosta to prebrala tudi kolega iz Naselja, ki se jima ni ljubilo preskočiti par stopnic...

Med organizacije ZK na ljubljanski univerzi, ki so v preteklem letu dosegle vidne uspehe na vseh področjih svojega dela, moramo prišteti tudi organizacijo ZK na ekonomski fakulteti. Dinamične spremembe v našem družbenem razvoju, razvijanje samoupravljanja državljanov, nadaljnji razvoj visokega šolstva, vse to so bila področja, na katerih so se udeleževali člani ZK. Konferenca je pokazala, da so komunisti s svojim delom odigrali pomembno vlogo pri vzgoji ekonomista, ki bo strokovno in politično sposoben vstopiti v prakso.

Posebno pozornost je Zveza komunistov posvetila idejno politični vzgoji članov in nečlanov. V ta namen je pripravila vrsto zanimivih predavanj iz našega gospodarstva in zunanje politike v okviru svobodne katedre. V razpravah so študentje pokazali, posebna pa še člani ZK, da imajo zanesljiv ekonomski in politični čut. Poleg tega so uvedli kot posebno obliko strokovnega in idejnega izobraževanja krožke. Pri delu krožkov je doslej sodelovalo le malo študentov, kaže pa, da bo v prihodnjem letu ta oblika poglobljenega študija in idejnega izobraževanja zaživevala.

Organizacije ZK so se po III. Plenumu ZEK v veliki meri rešile pojavov oportunistične in familiarne v medsebojnih odnosih, kar jih je še bolj utrdilo na vzvenc. Prizadevanja komunistov so se pokazala kot uspešna na področju nadaljnje vsebinske graditve fakultete. Pri tem delu so sodelovali vsi komunisti, tako študentje kot profesorji, ki so svoje delo na novem statusu fakultete pravočasno začeli, medtem ko je priprava novih primernih programov posameznih predmetov zaostala.

Kljub uspešnemu delu pa so se pojavile nekatere napake in odkloni, ki jih bo organizacija v prihodnje popravila. V dosedanem delu se je vse premalo pozornosti posvečalo idejnemu pouku, kar naj bi bila ena izmed najvažnejših nalog komunistov v prihodnjem obdobju. Prav tako pa bo potrebno spremljati študijske uspehe članov, saj so doslej le redko razpravljali o teh problemih.

Naloga, ki so jih sprejeli člani Zveze komunistov na ekonomski fakulteti so odgovorne, vendar pa dosedanji uspehi kažejo, da jih bodo uspešno rešili.

—tn—

KONFERENCA ZK NA EKONOMSKI FAKULTETI

Uspeh - zasluga vseh

Tribuna - glasilo Zveze študentov - Izdaja Univerzitetni odbor ZSJ - Urednik Stane Čehovin; glavni urednik Niko Tičar - Uredništvo in uprava, Tribuna Poljanska 6/II, telefon 30-123 - tekoči račun 606-143-567 - Letna naročnina 406 dinarjev, posamezni izvod 30 din - Rokopisov in fotografij ne vračamo - Tisk: CP Delo, Ljubljana, Tomšičeva 1, tel. 23-532

tribuna

PP-17